

Nr 206.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förlängning av giltighetstiden för viss tilläggstull å vadd; given Stockholms slott den 25 april 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Herman Eriksson.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 april 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Eriksson, anför efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet:

Vadd, alla slag, kardad bomull härunder inbegripen, hänföres, med en tullsats av 10 kronor för 100 kg, i gällande tulltaxa till nr 397, som är uppdelat på statistiskt nr 916, omfattande vadd av bomull, kardad bomull inbegripen, och statistiskt nr 917, omfattande annan vadd. Okardad bomull (tulltaxenr 395, stat. nr 901) liksom även bomullsavfall (tulltaxenr 395, stat. nr 909) med flera spånadsämnen i form av råvaror och avfall åtnjuta tullfrihet.

I överensstämmelse med beslut av 1939 års lagtima riksdag utfärdade Kungl. Maj:t den 22 juni 1939 (nr 347) förordning med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa, innefattande tilläggstull för tiden 1 juli 1939—30 juni 1941 för vadd av bomull, kardad bomull härunder inbegripen, blekt. Tilläggstullen utgår med 15 kronor för 100 kg.

Med utlåtande den 11 mars 1941 har kommerskollegium överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd skrivelse, vari *Mölnlycke Väfveriaktiebolag* hemställt om bibehållande av nämnda tilläggstull även efter den 30 juni 1941. Till stöd härför anför bolaget i huvudsak följande:

Tilläggstullen hade tillkommit efter framställning av bolaget på grund av den hårda utländska konkurrensen, vilken om tullhöjningen icke skett, skulle medfört, att bolagets vaddfabrikation måst nedläggas. Sedan det ökade skyddet beslutats, hade bolaget för att kunna tillgodose försvarsmaktens oerhört ökade behov av förbandsvadd avsevärt utvidgat sin tillverkningskapacitet. Produktionen hade efter nyanskaffningar av maskiner m. m. kunnat ökas på följande sätt:

År	Årsproduktion ton
1938	73
1939	156
1940	267

De skäl, som föranlett beslutet om tilläggstullen, förelåge enligt bolagets uppfattning med oförminskad styrka. Krigsåren hade redan tillfullo ådagalagt den ofantliga betydelsen av att försvaret och den civila sjukvården även under en svår avspärning kunde få sitt behov av förbandsvadd tillgodosett från inhemska tillverkare. Om bolagets tillverkning icke funnits under denna tid, skulle oöverskådliga svårigheter vållats sjukvården. Det syntes därför vara en angelägenhet av stort nationellt intresse, att den inhemska tillverkningen av förbandsvadd bereddes möjlighet att fortsätta.

Statens industrikommission framhåller i yttrande till kommerskollegium, att ifrågavarande tullskydd i nuvarande läge torde sakna betydelse, varför kommissionen icke ansett sig behöva företaga mera ingående prövning av frågan. Kommissionen förutsatte emellertid, att, då mera normala handelspolitiska förhållanden åter inträtt, en sådan prövning komme till stånd på grundval av då existerande förutsättningar. I avvaktan därpå syntes det kommissionen, att gällande tilläggstull borde förlängas för en lämplig tidsperiod, förslagsvis två år.

Kommerskollegium anför i sitt utlåtande för egen del huvudsakligen följande:

I den till 1939 års lagtima riksdag avlåtna propositionen nr 303 i förevarande ämne hade dåvarande departementschefen framhållit, bland annat, att det ur försvarsberedskapssynpunkt vore av vikt, att viss tillverkning av bomull för medicinskt bruk uppehölls, och att det syntes utrett, att den inhemska industrien på området icke kunde bestå i den utländska konkurrensen utan ytterligare skydd. Då för tryggande av den inhemska produktionen en tullhöjning sålunda syntes erforderlig men det ökade tullskyddet närmast motiverades av beredskapshänsyn, förordade departementschefen, att tullhöjningen icke inarbetades i tulltaxan utan utginge i form av tilläggs-tull att gälla under viss tid, förslagsvis två år från och med den 1 juli 1939, varefter frågan under beaktande av föreliggande förhållanden finge tagas under förnyad prövning.

Kollegium funne det fortfarande vara av betydelse att tillverkningen av blekt vadd, särskilt för medicinskt ändamål, i möjligaste utsträckning måtte kunna upprätthållas, icke blott i tider av avspärning utan även under mera

normala förhållanden. Med hänsyn därtill och under åberopande av den utredning, som vid frågans föregående behandling av kollegium och generaltullstyrelsen förebragts, hemställde kollegium, att Kungl. Maj:t för årets lagtima riksdag måtte framlägga förslag om förlängd giltighetstid för ifrågavarande tilläggstull, förslagsvis två år till och med den 30 juni 1943.

Generaltullstyrelsen anför i infordrat utlåtande den 17 mars 1941, att ur de synpunkter, styrelsen hade att företräda, intet vore att erinra mot bifall till Mölnlycke Väfveriaktiebolags framställning på sätt kommerskollegium föreslagit.

Ifrågavarande tilläggstull å vadd av bomull har under rådande förhållanden knappast någon betydelse. Då tullskyddet motiverats av beredskapshänsyn och utvecklingen icke för närvarande kan överblickas, anser jag mig emellertid böra tillstyrka viss förlängning av samma skydd. Beträffande tiden för förlängningen biträder jag myndigheternas förslag, innebärande en utsträckning av giltighetstiden till och med den 30 juni 1943.

*Departements-
chefen.*

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att besluta,

att förordningen den 22 juni 1939 (nr 347) med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa skall äga fortsatt giltighet för tiden från och med den 1 juli 1941 till och med den 30 juni 1943.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Åke Hartvig.